

Sygn. akt III KK 426/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Rafał Małarski

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga
w sprawie **K. A. i A. Ś.** oskarżonych z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb.
z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 10 marca 2016 r.,
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonych
od wyroku Sądu Rejonowego w Ł.
z dnia 19 maja 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ł. oskarżył K. A. i A. Ś. o popełnienie przestępstw z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 19 maja 2015 r., w sprawie II K .../14, Sąd Rejonowy w Ł. uznał obydwie oskarżone winnymi zarzuconych im czynów przyjmując, iż stanowią

one wypadki mniejszej wagi w rozumieniu art. 270 § 2a k.k. i art. 286 § 3 k.k. Na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie wobec oskarżonych na okres próby wynoszący 2 lata, a na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzekł od nich świadczenia pieniężne w kwocie po 300 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie zawiera także stosowne rozstrzygnięcia odnośnie kosztów postępowania.

Wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 27 maja 2015 r. (k. 319 -320).

Kasację od tego wyroku na niekorzyść oskarżonych wniósł Prokurator Generalny, który na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko K. A. i A. Ś., pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności za przestępstwo umyślne, w sytuacji, gdy obydwie oskarżone były wcześniej prawomocnie skazane.

W konkluzji autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna i należało ją uwzględnić. Trafnie zarzucono, że wyrok Sądu Rejonowego w Ł. jest wadliwy, gdyż zapadł z rażącym naruszeniem przepisu art. 66 § 1 k.k. Przepis ten wymienia przesłanki warunkowego umorzenia postępowania, a jedną z nich jest ustalenie, iż sprawca nie był uprzednio karany za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne, bez względu na jego podobieństwo do aktualnie rozpoznawanego czynu i bez względu na rodzaj wcześniej wymierzonej kary. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że Sąd orzekając warunkowe umorzenie postępowania nie dysponował w aktach aktualnymi danymi informującymi o uprzedniej karalności oskarżonego. Warunek wcześniejszej niekaralności za przestępstwo umyślne należy do stanu obiektywnego, ma charakter bezwzględny i dlatego takie uchybienie nie jest zależne od wiedzy sądu rozpoznającego sprawę. Wyrok warunkowo umarzający postępowanie, przy braku spełnienia warunku niekaralności za przestępstwo umyślne, rażąco narusza przepis art. 66 k.k., chociażby orzekający sąd w dacie wyrokowania, nie miał podstaw do

przyjęcia takiego ustalenia, a wręcz nawet ustalił trafnie, na podstawie prawidłowo przeprowadzonych dowodów, że oskarżony nie był karany (*por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 18 marca 2009 r., V KK 18/09, Prok. i Pr. 2009/Nr 10, poz. 4; z dnia 8 kwietnia 2009 r., IV KK 408/08, Lex Nr 495310; z dnia 1 października 2008 r., V KK 238/08, Lex Nr 457948; z dnia 2 lutego 2007 r., IV KK 461/06, Prok. i Pr. 2007/Nr 5, poz. 26*).

Jest faktem, że w chwili orzekania przez Sąd Rejonowy w Ł., z danych o karalności, którymi dysponował wynikało, że obydwie oskarżone nie były wcześniej karane (k. 76, 89). Tego rodzaju zapewnienia złożyły na rozprawie również same oskarżone (k. 287v). Należy jednak zauważyć, że informacje o karalności oskarżonych K. A. i A. Ś., nadesłane z Krajowego Rejestru Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości nie były aktualne, gdyż pochodziły odpowiednio - z dnia 31 marca 2014 r. oraz 4 kwietnia 2014 r., a Sąd do dnia 19 maja 2015 r., kiedy to zapadł wyrok, nie dokonał ich aktualizacji.

Trafnie podniesiono w kasacji, że w tym czasie obydwie oskarżone były już uprzednio karane za przestępstwa umyślne, a mianowicie:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 5 listopada 2014 r., w sprawie II K .../13, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., skazano K. A. i A. Ś. na kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres próby wynoszący 2 lata oraz grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, po 10 zł każda. Wyrok uprawomocnił się w dniu 26 marca 2015 r.;

- dodatkowo K. A. została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 19 maja 2014 r., w sprawie II K .../14, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat oraz na grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, po 10 zł każda. Wyrok ten stał się prawomocny w dniu 27 maja 2014 r. (dokumentacja, k. 7 – 19 akt Sądu Najwyższego).

Przedstawione powyżej okoliczności przesądzają o słuszności wniesionej kasacji i konieczności uchylecia zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego, gdyż wyrok ten, w sposób rażący i mający oczywisty wpływ na jego treść, rażąco

naruszał przepis art. 66 § 1 k.k. Z tego też powodu uchylono wyrok Sądu Rejonowego w Ł. i sprawę przekazano temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

eb